

Verše pro Tebe

Tato kniha je napsaná pro Tebe,
je to vzkaz do nebe,
že jsi ve mně věřil,
život mi do dlaní vložil.

Je to díky Tobě a důkaz,
že jsi byl můj úkaz,
všeho v co jsem doufala,
a bez Tebe jsem zoufalá.

Dokázala jsem to pro Tebe,
žádal sis to pro sebe,
už Ti ji nemohu dát,
věčný sen se Ti o tom bude zdát.

Děkuju za to

Děkuju, děkuju, že jsi byl,
život jsi mi dal a snil.

Stejnou sílu jako Ty,
mám ji v sobě na věky.

Dal jsi mi část sebe,
to mi ale nevrátí Tebe.

Ptám se teda proč dál,
řekl čas, že mi Tě vzal.

Nedal mi šanci říct sbohem,
to dlouho bude bodat srdcem.

Každý den si běží jako by nic,
jen já nechci dál jít víc.

Smířit se s tím nedokážu,
to Ti do nebe mockrát vzkážu.

Pohřeb

Ještě teď vidím,
kam se podívám,
Tvá tvář,
všude ji mám.

Každé místo,
jen malá vzpomínka,
mám v paměti vryto,
bez Tebe nedýchám.

Stojím tu v řadě,
srdce necítím,
umřelo s Tebou,
to dobře víš.

Nevěřím tomu,
nemohlo se to stát,
ještě nedávno,
jsi se vedle mě smál.

Na téhle židli,
znovu si sedám,
Tvá oblíbená píseň,
co jsi ji rád zpíval.

Proč jsi to vzdal,
tenhle boj nevyhrál,
tak dlouho ses držel,
proč jen jsi to nevydržel?

Slza za slzou,
hrdlo se svírá,
Tvá svíce zhasla,
má v Tvou se stala.

Spojená jsem s Tebou,
byl jsi mou pýchou,
musím Ti toho hodně říct,
tak se vrať a třeba křič.

Nejhorší den v životě,
už Ti můžu dát jen kytice,
černá stuha vlaje,
snad šel jsi do ráje.

Navždy jsi živou vzpomínkou,
co ve mně umřít nemůže,
v mé krvi jsi Ty,
s tím nikdo nic nezmůže.

Zapomenout nejde,
mám Tvoje oči,
kéž směla bych je,
naposledy spatřit.

Říct Ti poslední slova,
že byla čest pro mě,
být Tvá dcera
a že jsem Ti vděčná.

Odpouštím Ti hříchy,
Ty víš jaké,
každý dělá chyby,
tak vrať se.

Už Ti nikdy nebudu blíž,
to bude do smrti,
můj černý kříž,
Ty mou prosbu uslyšíš.

Pozdě

Pozdě, pozdě pláču,
nad Tvým hrobem,
prosím Tě znovu
a nikdy nepřestanu.

Nesmíš opustit srdce,
to mé o to prosím,
navždy v něm budeš,
hrdě Tě v něm nosím.

Tam nikdy neumře,
Tvůj smích a hlas,
Tvá milovaná osobnost,
z Tebe jasná zář.

Jsi mou součástí,
jak v orloji hodinář,
čas mi Tě navrátí,
na to jsi přísahal.

Tiká minuta,
po minutě se vleče,
tenhle dlouhý čas,
bez Tebe mi neuteče.

Do smutku

Má paměť je živá,
u Tvé fotky svíčka bílá,
hoří na vzpomínku mou,
setkat pohledy se nemohou.

V černém utírám slzu,
do kouta si zalezu,
sníh pokryl svět,
chci Tě hned zpět.

Vědět že vejdeš do dveří,
že se smíchem se rozletí,
a plamen zhasne,
že budeš tady zase.

Neměla jsem Tě pustit,
nikdy od Tebe odejít,
teď lituji a moc,
do smutku ladím noc.

